

др Милан Шкулић
Професор Правног факултета
Универзитета у Београду

**Комитету правника за људска права
Београд**

Поштоване даме и господо из Јуком-а,

Претпостављам да је из техничких разлога, или услед нестручности, неискуства, односно деоцентрисаности аутора текста због којег Вам се обраћам, дошло до одређених врло крупних омашки у тексту Вашег билтена број 22, а које се тичу мене, тј. једног мог кратког чланка објављеног у дневном листу „Политика“. Тачно је да сам написао такав чланак и под насловом који се у Вашем билтену наводи, али је његов садржај у великој мери у Вашем билтену потпуно погрешно интерпретиран. Погрешно сте навели и неке друге податке који се мене тичу, али то није толико важно и не бих Вас са тим сада замарао. Како су у питању не само крупне грешке, већ и погрешне интерпретације које доводе у питање мој лични и професионални интегритет, морам да реагујем на овакав начин, тј. овим обраћањем.

У Билтену се наводи да ја негирам могућност кривичног гоњења тзв. јатака, због дејства претпоставке невиности. То апсолутно није тачно, јер ја само, с обзиром на правно-техничку формулацију одговарајуће инкриминације у нашем КЗ-у, доводим у сумњу могућност правноснажне осуде онога који је помогао лицу које је тек оптужено, али није још и правноснажно осуђено. Проблем је што се у нашем Кривичном закону користи термин „учинилац“, уместо израза „окривљени који је у бекству, односно који се скрива“ и тсл. Чак из текста произлази и да се „јатак“ може кривично гонити, али да коначан исход таквог поступка, због садашње формулације у КЗ-у Србије, мора бити повезан са правноснажном одлуком суда у односу на окривљеног коме је он помагао.

Врхунац „погрешног“ читања мог текста је, када се у Вашем Билтену наводи „цитат“, по коме сам ја: „лично потпуно убеђен да онај који му помаже није учинио никакво кривично дело“. **Такве реченице у мом тексту нема.** Постоји једна слична реченица, али се она односи на кривичноправни аспект свести помагача, који може бити убеђен да онај коме он (дакле, не ја, наравно), помаже, није учинио кривично дело. Вама као правницима је свакако јасно зашто је ово питање важно, јер се кривично дело о којем сам писао, не може учинити из нехата.

Међутим, кривичноправна проблематика ове врсте је ипак и само, могући предмет неке будуће шире академске расправе, а овде је сада једино

битно да се мени у Вашем Билтену приписује реченица коју нисам написао, односно још горе, *Ви ми приписујете мишљење које нисам изразио !!!* Надам се да овакво еклатантно погрешно цитирање није израз неке Ваше посебне малициозности, или тенденције да мене представите у некаквом „специјалном контексту“ у односу на проблем помагања окривљенима пред Хашким трибуналом, али Вам оно свакако не служи на част.

Вама као правницима надам се, не морам објашњавати разлику између термина „учинилац“ и „окривљени“. У мом чланку је остављена могућност да се у пракси може и другачије резоновати, те да је могуће и поистовећивање тих термина, али ја као професор и теоретичар имам право да о томе размишљам и то коментаришем, а опет наглашавам, оставио сам и у самом тексту објављеном у „Политици“, могућност да се у пракси ово питање решава на другачији начин. Другачије би било да наш законодавац у одговарајућој инкриминацији говори о помоћи окривљеном који се скрива, или о другим облицима опструкције кривичног поступка и тсл., као што је то случај са неким другим законодавствима, али је то већ једна друга прича, која превазилази оквире овог мог реаговања.

Молим Вас да у складу са релевантним позитивним законским прописима, али и елементарном пристојношћу, објавите ову моју исправку Вашег текста, односно сами исправите Ваш текст, након пажљивијег читања мог текста објављеног у „Политици“, те да са том исправком благовремено упознате све оне којима сте Ваш Билтен доставили.

У Београду, 19. августа 2008.

С поштовањем

Професор др Милан Шкулић